

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: De grove en Venusstøtte op

Citation: Drachmann, Holger: "De grove en Venusstøtte op", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 95. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann03tom-shoot-workid55124/facsimile.pdf> (tilgået 27. november 2021)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Fra Bjergets Kam vil den støde i Lur,
 Saa alle Erindringer vækkes,
 Og rundt fra den fængslede, kolde Natur
 Vil hundrede Hænder mig rækkes.
 Der er ikke en Ven,
 Hverken fjern eller nær,
 Med Hjerte for alt, hvad der rører sig her,
 Som ikke vil Luren forstaa.
 Bøg de duftende Træer,
 Fra det fjerne blaa,
 Vil de komme, og forrest den bedste vil gaa
 Med Trøst for min Sjæls Begær.

De grov en Venusstøtte op.

De grov en Venusstøtte op;	Til Reden føj en Svalde hjem,
Jeg stod og saa' derpaa.	I Næber bar den Straa,
Den mælkehvide Marmorkrop	Fra Taget stak et Hoved frem;
I Fløjelsjorden laa,	Jeg stod og saa' derpaa.
I sorte Fløjelspuder laa	Med dæmpet Aandedræt jeg saa',
Den hvide Marmorkrop slængt	Hvor ømt dens Mage gav sig hen.
hen.	O Marietta, Elskte, Du
O Marietta, Elskte, Du	Er sømmere end den!
Er hvidere end den!	
	Et Krater flammed i mig op,
Bøg Napoli, fra Bjergets Rand	Imens jeg saa' derpaa.
Steg højt en Søjle graa,	Din mælkehvide Marmorkrop
Og Søjlen blev en mægtig Brand;	Jeg syntes for mig laa.
Jeg stod og saa' derpaa.	Din varme Aande følte jeg,
Jeg stod og saa', til Bjergets Brand	En Blændværksverden drog mig
Sin Aande pusted paa mig hen.	hen —
O Marietta, Elskte, Du	Ak Marietta, Elskte, Du
Er hedere end den!	Er skuffende som den!

I Jægerhytten.

Jeg sad i det store Køkken	De knitrede Kviste brændte.
Foran det flammende Baal;	Jeg bøjed mit Hoved og saa'
I Vinduet skinnede Maanen	Tankefuld Gløderne falde
Blank som et anløbet Staa!	I Asken ned og forgaa.